

masser pressede ud over Barren med megen Kraft og afviste i nordvestlig Retning; dette, mener jeg, var Aarsagen til, at Barren blev revet op og uddybet ved den nordre Side.

Jeg mener med det sidst skrevne at ville paavise, hvor nødvendigt det kan være, at Esbjerg Havn til enhver Tid har en saa kraftig Sandsuger disponibel, at den med kortest mulige Varsel kan tage fat, om der paa Barren med en ualmindelig Storm skulde ske noget uforudset. Det er derude altsammen kun løst Sand, som Vind og Strøm have stor Magt over. I Vinteren 1887—88 var der 2 à 3 Dage, hvor Barren aldeles ikke kunde passeres formedelst Isskruning ude fra Bugten, og Beviset derfor var, at Vandet i Esbjerg hverken steg eller faldt. — Vinden var fra SSV og SV med Taage i en meget lang Periode af Vinteren; det var vel nok al Drivisen fra Elben, Weser og Ems, som med den stadige SSV Vind blev presset ned i Bugten Sønden for Blaavandshuk og Horns-Rev; men det er Bevis for, at Barren kan belemres og bundskrues med Drivis, og derigennem ske Forskydninger af den dybe Rende over samme.

I det foregaaende har jeg forsøgt at klarlægge og besvare Spørgsmaalene i den til mig fra det høje Ministerium rettede Skrivelse saa godt og saa vidt, som min Erfaring rækker, og beder undskyldte, om deri findes noget for omstændelig forklaret. Med Tak for Tilliden.

Ærbødigst

J. Thomsen,
Skibsfører.

Forhenværende Lods ved Esbjerg Lodseri.